

Köp den nya utgåvan av Folkvandring!

Denna unika, lilla tunna bok om Europas migrantkris av Tjeckiens tidigare regeringschef och president borde läsas av alla. Nu kommer den nya omarbetade och utökade utgåvan på svenska, där jag har fått äran att skriva förordet, som också publiceras nedan. Boken kan köpas här:

<http://www.bokus.com/bok/9789198367713/folkvandring-en-kort-vagledning-till-var-tids-migrationskris/>

Det är en ytterst angelägen bok som läsaren håller i sin hand. Václav Klaus uttryckte också sin glädje över den svenska utgåvan i sitt tacktal på Grand Hotel i Stockholm när han tilldelades 2016 European Freedom Award. (Talet publiceras i sin helhet i slutet av boken). Han försäkrade att han aldrig kommer att bli föremål för en liknande uppskattning från någon brysselbaserad institution. EU-eliten passade han på att karakterisera som företrädare för en ny slags människotyp, som för oss ut i "post-demokratins" landskap: "Homo Breuxelarum". För Václav Klaus är internationalism farligare än nationalism.

Boken, som är skriven tillsammans med arabisten Jiri Weigl, har tidigare utgivits på författaren Václav Klaus modersmål tjeckiska samt översatts till tyska, där den snabbt fick en stor läsekrets. Just Tyskland är emellertid en nagel i ögat på Klaus. Hans bestämda

övertygelse är att Tyskland är slagfältet där Europas öde kommer att avgöras. I en aktuell intervju vid ett vetenskapligt seminarium i Dresden tydliggjorde han att landet är Europas destruktiva motor vad gäller massinvandring och att han därför hoppas på framgång för det nationalkonservativa AfD. Medan Angela Merkel påstår sig vara en garant för traditionellt västerländska idéer visar Vaclav Klaus på att hennes ledarskap i själva verket utgör en revolution riktad just den västerländska tradition som utgjort grunden för våra samhällens framgångsrika utveckling. Han pekar på hur mänskliga rättigheter står i konflikt med de traditionellt medborgerliga rättigheterna och hur mänskliga fri och rättigheter ställs på undantag av den nya ofta namnlösa globalistiska och mångkulturalistiska ideologin. För Klaus är det tydligt att demokrati betyder folkvilja och majoritetsstyre, vilka i nationens och folkets intresse aldrig kan underordnas eller ersättas med HR-aktivism eller internationella konventioner.

Tjeckiens ex-president underströk också att han i praktiken tvingades skriva under Lissabonfördraget (som konsoliderade EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik), ett fördrag som han anser innebar "likvideringen av Europas nationalstater". Inte heller FN står högt i kurs hos Klaus som, med en terminologi som är fullständigt otänkbar för våra politiska ledare, konstaterar att "där finns bara post-marxister och globalister som inte är till någon hjälp för oss."

När jag i ett tidigt skede läste denna till omfattningen tunna men oerhört viktiga stridsskrift, förstod jag att inte något av de etablerade svenska förlagen skulle vara villiga att ta fram en svensk översättning. Innehållet går nämligen på tvärs mot hela det svenska etablissemangets synsätt, vars budskap också kolporteras ut av vår agendadrivande medie- och kulturelit. Säg någon ledande intellektuell som varnat för att Sverige med surrat roder stävar mot det postdemokratiska isberget. I Sverige får istället stå-upp-komiker och andra kändisar fullmakt av makteliten att försvara massinvandringens omfattning, påstådda lönsamhet och humanitära nödvändighet. Det akademiska skikt som sitter på kunskapen om konsekvenserna tiger av karriärvänliga skäl, eller stängs ute från det offentliga samtalet. Klaus menar att det har utvecklats en mediokrati, där media som kallats för "den tredje statsmakten" och som skulle granska de styrande makthavarna, istället kommit att själva utöva den verkliga makten. "Död åt agendajournalistiken!", som en förtörnad journalist vid en av våra största nyhetsredaktioner utbrast till mig i ett privat mejl. Något han/hon aldrig utan repressalier skulle kunna säga högt på sin arbetsplats.

Václav Klaus värnar om sitt land och sitt folk på det sätt som en demokratiskt vald politiker förväntas göra. Därför vänder han sig också mot att folket ska ersättas av multikulturalisternas "befolkning". En stat är inte något konglomerat av minoriteter. Hans alarmerande kunskap tas inte upp i den offentliga debatten på ett seriöst sätt utan tigs ihjäl eller framställs i förvanskad form för att sedan kunna användas mot honom. Skulle denna

bok mot all förmodan nämnas i det offentliga samtalet i vårt land är sannolikheten hög att den skulle fördömas, även om tonen har börjat att förändras något i medier efter hösten 2015. Men man ska aldrig ge upp hoppet, vilket denna svenska utgivning är ett bra exempel på. Václav Klaus är ju inte heller vilken person som helst. Som europeisk statsman och Tjeckiens tidigare finans- och premiärminister under tio år har han unika perspektiv och samlade kunskaper samtidigt som han även bakom kulisserna fått erfara vad som sker med vår kontinent.

Där Sverige utan seriösa konsekvensanalyser har valt globaliseringens ideologiserade framtidsväg med massiv asyl- och anhöriginvandring samt mångkultur, agiterar bokens författare för det motsatta: det är nationalstaten med en tydlig majoritetsbefolkning som är demokratis och välfärdens förutsättning. Därför måste de europeiska nationerna försvara sina gränser och sin civilisation mot den massiva folkvandring som nu sker från främst Mellanöstern och Afrika. Detta är en ren överlevnadsfråga, argumenterar Klaus och Weigl. Globalisternas och de ständiga godhetsivrarnas dagdrömmar måste därför förpassas till grovsoprummet.

Migrantvågen i slutet av 2015 är den största kris som drabbat Europa sedan slutet av andra världskriget och det var Europa självt som utlöste krisen. Uppmuntrande signaler sändes ut till den globalt opererande smugglarflotta, som organiserar folkvandringar genom att snabbt ställa om rutter, när de får information om nya migrantvägar in i EU. Människosmugglarna utnyttjade på så sätt den irrationella politik som kännetecknar Västeuropas politiska eliter och kosmopolitiska intellektuella, med sin motvilja mot nationalstaterna. "Migrantmamma Merkel" och EU-kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker leder häxdansen mot avgrunden.

Klaus jämför med hur romarriket förstördes genom en invasion av barbarer för 1500 år sedan. Trots denna historiska parallell vägrar västs ledande politiker och intellektuella att se verkligheten. "Våra" toppolitiker är, kan man säga, påtända av den mångkulturella drogen och därmed oförmögna att skilja ideologi från realia. Detta frälse fjärmar sig för varje dag allt längre bort från sin egen befolkning. Politisk korrekthet och hyckleri går hand i hand med en humanitär hybris i Västeuropa. Det är annorlunda i öst, där tänkande människor sedan länge med oro betraktat tillväxten av Västeuropas vänsterorienterade och dåligt (ut)bildade intellektuella, som med sina rötter från 1968 idag är en del av den maktstruktur som vill förgöra nationell sammanhållning och traditionella värden. De tvekar inte att bygga en ny utopi med demokraturen som redskap.

Ser vi till de länder som låg bakom "järnridån" är utvecklingen annorlunda. Anledningen till att de mellan- och östeuropeiska ledarna inte har gett efter för det mångkulturella experimentet, är att de har en lång och djup erfarenhet av att vara försökskaniner för ett

annat megalomant fuskverk: kommunismen. Ismer som syftar till att staten genom "kvasi-solidaritet" och totalitära metoder ska få makt att skapa en "ny människa" biter därför inte på dessa politiker. Inte heller förför de ett folk som genom sin egen, eller genom sitt lands erfarenhet, har fötterna i myllan istället för huvudet bland molnen. Klaus vittnar om hur hårt ansatta dessa länder blir inom EU, med anklagelser om egoism, främlingsfientlighet och hot om indragen rösträtt inom unionen. Ändå står han fast vid sin åsikt att multikulturalismen till sin natur är destabiliserande och suicidal. Det är oroande att Europas försvarsvilja urholkats inifrån genom "världsfrånvända och hycklande" idéer som kretsar kring en utvidgad form av påstådda mänskliga rättigheter. Av dem som kallas flyktingar är en majoritet välfärdsgranter, vilket också EU-kommissionens förste vice ordförande Frans Timmermans konstaterade efter migrantvågen i slutet av 2015. Det viktiga nu, säger Klaus i en intervju, är att byta ut det propagandistiska ordet "flykting" mot "migrant". Jag vet inte hur många gånger som jag påpekat detta för olika nyhetsredaktioner utan resultat. Och jag minns min tid som tidigare reporter vid SVT:s Aktuellt (sent 1980 och tidigt 90-tal) när jag tog upp denna fråga och fick till svar av en programledare att "det är vi som avgör vilka som är flyktingar!" I Sverige har bara runt tio procent av dem som sökt asyl och fått stanna sedan 1980 erhållit flyktingstatus, enligt Genevekonventionen.

Med tanke på att en förkrossande majoritet av dagens migranter är muslimer är det viktigt att veta att islam inte låter sig integreras, betonar Václav Klaus och hans medförfattare. Islam är sprungen ur en djup tradition. Dess detaljerade regler för livsföring, bönestunder och sharia gör den resistent mot omvärldens inflytande. Denna ideologis universella och totalitära karaktär står i motsatsförhållande till den europeiskt-kristna traditionen. Islam ställer tvärtom ett motsatt krav: att dominera det omgivande samhället. Med de små stegens erövring sker det överallt i väst, där utvecklingen går mot en fortsatt radikaliserings från de muslimska parallellsamhällena. Det finns risk för att detta helt utplånar resultatet av integrationssträvandena de senaste 50 åren, spår författarna. Inte bara Klaus utan också andra ledande östeuropeiska politiker, som Ungerns premiärminister Viktor Orbán, förstår vad som sker och är tydliga med att de inte vill låta sina länder gå i den riktningen. Finns det någonting i dagens läge som motsäger dem?

Det som gör denna lilla bok särskilt viktig är att författarna tydliggör skiljelinjerna i det europeiska landskapet på ett både kraftfullt, förtroendeingivande och osentimentalt språk. Det som aldrig diskuteras öppet i västvärldens offentliga medier, men som däremot står klart för det forna Östeuropas politiker, är att EU:s toppskikt genom en ny demografi verkligen eftersträvar att omstöpa vår världsdelen. Deras självbild är av idel godhet, och konsekvensen, att de sätter sina egna befolkningar på undantag, stör dem inte. Vi som ser vad som håller på att hända och protesterar betecknas rätt och slätt som onda och inskränkta, medan vi ser destruktionskomma från deras håll. Västs ledande moralapostlar använder sig av en retorik som går ut på att göra vanliga medborgare till lägre stående

varelser. De tar inte hänsyn till att en majoritet av EU:s befolkning inte vill dela sin hårt förvärvade välfärd med miljoner nykomlingar som aldrig bidragit till deras samhällens uppbyggnad. "Främlingsfientlig", "högerextremist", "rasist" "fascist" och "islamofob" är anklagelser som går igen överallt som vår tids inkquisition.

Varför har då våra politiska riksdagspartiers ledningar försöker då vårt ledande politiska ledningar (med undantag från SD) med en sådan entusiasm och rättroghet att bryta ned traditionella värderingar och en fungerande samhällsordning? Varje gång som man hoppats att de ska bli mer medvetna om situationen och bromsa så har de bara tillfälligt lättat på gasen som efter krisen hösten och vintern 2015, eller trampat pedalen i botten, som vid regeringen Reinfeldts famösa uppgörelse med miljöpartiet om migrationspolitiken 2011. De västliga regeringarna är också följsamma mot EU, som hela tiden stärker sin centrala makt. Bäst i klassen vill nog gärna Sverige vara, alltid i framkant, alltid modernt. Kanske finns en skuld känsla i samhällskroppen för att vi smet undan andra världskriget. Hur som helst, nu betalar vi notan genom västvärldens i särklass högsta asylinvandring per capita, som består av till största delen lågutbildade människor från världens mest dysfunktionella och våldsamma länder. Mer än tre gånger så många asylsökande har fått stanna i Sverige som i övriga Norden tillsammans. Därtill kommer ytterligare en fördubbling genom den påföljande anhöriginvandringen. Migrationsverkets senaste bedömning i skrivande stund är att ytterligare 300 000 anknytningsärenden förväntas fram till 2019. De tillfälliga gränskontrollerna och den mer restriktiva invandringspolitiken märks heller inte nämnvärt i statistiken. Det kommer i så fall att ta lång tid innan varaktiga effekter uppnås och det är oklart om det i grunden finns någon politisk vilja till en verklig förändring, Snarare kan man befara att det rör sig om en andhämtning.

2016 blev klart och tydligt ett "rekordår" för Sverige: med över 150 000 beviljade uppehållstillstånd, varav hälften till asylsökande, vilket hänger ihop med vågen av folkvandring och den massiva anstormningen i slutet av år 2015. Emellertid, när inflödet minskar, så ökar istället bifallsandelen i asylärendena, en andel som succesivt har stigit från 38 procent i januari till 72 procents bifall i december år 2016! För att få ett perspektiv på den extrema svenska invandringspolitiken kan vi jämföra med Finland som lyder under samma internationella konventioner och har en liknande utlänningslag, men där endast 25 procent av de asylsökande får uppehållstillstånd. Totalt sett beviljade Finland år 2016 cirka en tiondel så många uppehållstillstånd jämfört med vad Sverige gjorde! Detsamma gäller för Danmark medan Norge låg marginellt högre.

Vi är många som är helt överens med den kloke och verklighetsförankrade Václav Klaus och hans medförfattare om att med den fortsatta politiken väntar radikaliserings och eskalerande konfrontationer, som kan sätta hela Europas nuvarande existens på spel. Begrepp som "undantagstillstånd" och "krig" kan till och med riskera att komma att få en verklig innebörd.

Dra i nödbromsen nu! *Handla i samklang med den stora majoriteten av era medborgare!* lyder bokens avslutande uppmaning, eller ska vi säga nödrop till våra nationella politiker. Tänk om läsningen av denna bok om folkvandringen kunde fungera som en iskall dusch för alla dem som är och har varit ansvariga för det svenska asylhaveriet!

Stockholm i januari 2017

Gunnar Sandelin

Socionom, journalist och författare

<https://morklaggning.wordpress.com/2017/04/01/kop-den-nya-utgavan-av-folkvandring>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.